

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **Ing. M. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2019, č. j. 5 A 229/2018 - 54,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 26. 11. 2019 kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“) proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), kterým bylo podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění účinném pro rozhodné období (dále též „s. ř. s.“) ve spojení s § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném pro rozhodné období (dále též „zákon o soudních poplatcích“) zastaveno řízení o stěžovatelově žalobě pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] Podáním, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 31. 12. 2019, stěžovatel požádal o osvobození od soudního poplatku a navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 1. 2020, č. j. 7 As 413/2019 - 13, zamítl stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť vyhodnotil stěžovatelův návrh jako zjevně neúspěšný (srov. § 35 odst. 10 a § 36 odst. 3 s. ř. s. a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2007, č. j. 7 Afs 102/2007 - 72; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[3] Současně Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů splnil poplatkovou povinnost a doložil své právní zastoupení; stěžovatele také poučil o následcích nesplnění uvedených povinností. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 14. 1. 2020;

stěžovatel ve stanovené lhůtě (tedy do středy 29. 1. 2020, srov. § 40 odst. 3 s. ř. s.) soudní poplatek neuhradil, ani nedoložil, že je ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem.

[4] V podání, které bylo zdejšímu soudu doručeno dne 15. 1. 2020, stěžovatel sdělil, že nemá dostatek prostředků na zaplacení soudního poplatku popřípadě na úkony zástupce z řad advokátů a nemá doklad o právnickém vzdělání. Navrhl, aby mu bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků a aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů.

[5] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel v uvedeném podání neuvedl žádné nové skutečnosti, které by mohly změnit závěr zdejšího soudu o tom, že stěžovatelův návrh (kasační stížnost) je zjevně neúspěšný. Nejvyšší správní soud proto o jeho opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce nerozhodoval (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 - 65, v němž soud dospěl k závěru, že o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení.).

[6] Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[7] Stěžovatel ve lhůtě stanovené soudem ani následně soudní poplatek nezaplatil, přičemž o jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků již bylo pravomocně rozhodnuto. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavit.

[8] S ohledem na skutečnost, že Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti stěžovatele zastavil, je již nerozhodné, že stěžovatel rovněž nedoložil splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

[9] Pro podporu výše uvedených závěrů soud odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2019, č. j. 6 As 72/2019 - 22 a ze dne 18. 10. 2019, č. j. 4 As 319/2019 - 26, kterými byla z obdobných důvodů zastavena řízení ve věcech stěžovatele.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. března 2020

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu